

LUND UNIVERSITY

Därför sitter Putin stadigt i sadeln – trots Ukrainapolitiken

Lenhag, Mi

Published in:
Sydsvenskan Kultur

2014

Document Version:
Förlagets slutgiltiga version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Lenhag, M. (2014). *Därför sitter Putin stadigt i sadeln – trots Ukrainapolitiken*. *Sydsvenskan Kultur*.
<http://www.sydsvenskan.se/kultur--nojen/mi-lenhag-darfor-sitter-putin-stadigt-i-sadeln--trots-ukrainapolitiken/>

Total number of authors:
1

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

HASSELBLADSPRISET 2014

Miyako Ishiuchi, "Apartment#50".

"Innocence#34".

Ishiuchi Miyako.

På och under ytan

Japanska Miyako Ishiuchi är en välvald Hasselbladspriestagare, skriver Per Lindström.

■ Det är bara några månader sedan jag upptäckte årets Hasselbladspriestagare Miyako Ishiuchi (född 1947). Det var på Paris Photo jag hittade hennes bok "Yokosuka Story" från 1979 där hon berättar om hur det var att växa upp i skuggan av en stor, amerikansk flottbas under det kalla kriget, och det var bara prislappen som fick mig att avstå – japanska fotböcker är eftertraktade och Miyako Ishiuchis debut visade sig inte vara något undantag.

På sjuttioalet var hon trogen den tidens japanska tradition med tungt poetiska och starkt subjektiva betraktelser. Men i motsats till flera av sina mer namnkunniga manliga kolleger har Miyako Ishiuchi lyckats förnya sig och hittat en väg som känns som hennes – mot en mer stillsam och reflekterande fotografi. Mest känd är hon nog för "Mother's" som visades på Venedigbiennalen 2005. Hon dokumenterade där sin döda mors ägodelar, speciellt de som varit i direkt kontakt med kroppen.

Mycket i Ishiuchis fotografi handlar om yta – människors hud och personliga kläder och dess förmåga att både dölja och avslöja vad som finns under. Ytan som en gräns mellan det yttre och inre, det synliga och osynliga, det förflutna och nuet, en yta som ofta bär spår av tidigare händelser och därför är en viktig del av berätt-

telsen om tidens gång – själva förutsättningen för all fotografi.

Hasselbladstiftelsen talar i sin motivering om Miyako Ishiuchis starka karaktär och kompromisslösa vision, om en extremt sammanhållen och utvecklade beslutsamhet och förmåga att utnyttja kamerans hela estetiska potential och man ser henne som en viktig föregångare och förebild för yngre konstnärer, "inte minst som kvinna verksam i det mansdominerade japanska fotografiska fältet".

För "några av de mest kraftfulla och personliga skildringarna av efterkrigstidens Japan" fick Miyako Ishiuchi i går en guldmedalj och en miljon kronor vid en ceremoni i Tokyo. Först i november kommer hon till Sverige och Göteborg för att medverka på öppningen av den årliga pristagarutställningen på Hasselblad Center med tillhörande seminarium.

I gårdagens pressmeddelande framhålls att Hasselbladspriiset "anses som världens viktigaste pris i fotografi". Bättre hade nog varit att skriva "vill vara". Det är numera många som konkurrerar om uppmärksamheten samtidigt som minnet av Victor Hasselblad (1906–78) och hans gärningar förbleknar...

Idag, när fotografien är allas och ingens egendom, är ett internationellt fotopris inte större än den senaste pristagaren och inte angelägnare än den senaste utställningen/boken. I det perspektivet är Miyako Ishiuchi ett riktigt bra val, också för Hasselbladspriiset.

PER LINDSTRÖM
fotograf och journalist

TV-HYLLAN

Tv på djupet

■ "Vad är din relation till tv?" frågar Johan Forsman i nya numret av tidskriften Glänta.

Filmaren och teoretikern Hito Steyerl svarar: "Jag har egentligen ingen relation alls. Jag tittar inte på tv, jag tänker inte på tv".

En udda inledning, kan man tycka, på en intervju som ska handla om just tv, men framförallt kanske en spegling av hur intellektuella ofta har förhållit sig till mediet. Med ett slags upphöjt men samtidigt demonstrativt okunnigt förakt.

Intervjun med Hito Steyerl blir också precis så snömosig som man kunde förvänta sig. Men den är å andra sidan inte representativ för helheten i Gläntas temanummer om television. Tvärtom är det fullkomligt fullspäckat av intressanta, roliga och djupt insatta texter om tv och tv-tittande. Långa och lustfyllda essäer om tv:s roll i det gamla östblocket, om fjärrkontrollens historia och om den syriska serien Bab al-Hara. Till det bästa hör Agri Ismails text där han både uppdaterar och tar spjärn mot David Foster Wallaces tjugo år gamla essä "E Unibus Pluram: Television and U.S. Fiction". Tv-kritik när den är som allra bäst.

PATRIK SVENSSON

Ett hårt hjärta täcks ofta över med en len tunga.

STIG JOHANSSON

PUTINISMEN

KRÖNIKA

Stadigt i sadeln. Trots Ukrainapolitiken är Putins ställning i Ryssland ohotad.

Det är lätt att skämta om Vladimir Putin. I rysk censurerad statstelevision – och därefter i omvärldens press – är Putin mannen som rider på den sibiriska tundran i bar överkropp och militärbyxor, som umgås med både farliga och gulliga djur, och som kan det mesta om jakt och friluftsliv. Oftast är han en stereotyp manlig man som dokumenterats i stridsflygplan, med olika skjutvapen, i armbrytningstävling och i instruktionsvideo för judoutövare. Putins företrädare Dmitrij Medvedev däremot behöll kläderna på kring fotografier, vistades i stadsmiljö, och utövade yoga.

Putin får nu kritik inom Ryssland för sitt agerande i Ukraina, och populariteten är inte vad den varit. Ändå kvarstår faktum, även om omvärlden raljerar och inte helt förstår: Putin är populär i Ryssland.

1999 var Ryssland ekonomiskt, organisatoriskt och teknologiskt för eftersatt för att vara en reell internationell aktör. Putin tillträdde vid millennieskiftet, och i sitt millennietal – som publicerades på internet som ett led i att introducera ett modernt presidentämbete – deklarerade han att det var "för tidigt, mildt uttryckt, att avskryva Ryssland som stormakt". Det patriotiska talet framhöll Rysslands storhet och exklusivitet; Ryssland skulle aldrig bli en dålig kopia av USA.

Forskning visar på ett påtagligt svagt stöd för politiska institutioner i Ryssland, men 2007 var Putin enligt mätningar den politiske ledaren i världen med starkast stöd hos den egna befolkningen.

Ryssland uppvisade från 1999 till 2008 en enastående ekonomisk återhämtning efter finanskollapsen 1998. Oljepengarna strömmade in. Löner, levnadsstandard och bnp steg markant. Industrin moderniserades, utlandsskulderna betalades av och statens valutareserv bara växte.

Putin blev en symbol för det ryska ekonomiska undret, och ett nytt Ryssland på militär och storpolitisk framarsch. Putin blev landsfadern som till skillnad från företrädarna var nykter, vältränad, handlingskraftig samt fick omvärldens ledare att lyssna.

Det är ett enormt land Putin ska ena. Ryssland är världens största land, spänner över nio tidszoner och består av många etniska grupper. Dessutom inverkar 70 år av starka sovjetiska ledargestalter. Putins speciella ledarroll – utan konkret politisk ideologi, men med ökad centralisering och starkare presidentmakt – benämns ibland "putinism".

Amerikanska Time utsåg Putin till årets person 2013, och Forbes räknade Putin som världens mäktigaste person – följd av Obama. Detta trots att Putins nuvarande presidentperiod har inneburit ekonomisk tillbakagång och internationell kritik av lagar kring homosexualitet och civilsamhälle.

Den censurerade ryska statstelevisionen inskränker politisk debatt. Hårdare lagar mot demonstranter, civilsamhälle och "huliganer" (det vill säga "regimkritiker") försvårar ytterligare för en fungerande politisk opposition. Det finns i praktiken få alternativ till Putin. Moskvabörsens fall med tio procent av veckan och tilltagande internationell och inhemsk kritik mot Ukrainapolitiken, är inte avgörande. Ryssland är inte Ukraina. Putin har sett till att göra sig själv svårersättlig.

Ceci Jonhag

MI LENNHAG

statsvetare och Östeuropaforskare vid Lunds universitet